

Milers de seguidors es congregaren davant el domicili de Lula el dia de traspàs de poders a Rousseff, per homenatjar el ja expresident del Brasil. Foto: Efé

El Brasil post Lula

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

Acontentar tothom

Fa temps, un reputat intel·lectual que sostenia que l'ecologisme no és ni de dretes ni d'esqueres posava l'exemple d'un alcalde d'esqueres d'una important ciutat mexicana que va veure com el seu partit s'esmitjava i va perdre el govern a causa d'un conflicte per una refinaria: els sindicats i el sector esquerrà del partit la volien perquè creava riquesa, mentre que l'ala ecologista la refusava per contaminant i agressiva.

El Partit dels Treballadors brasiler, i en especial els seus líders més carismàtics, sempre han volgut defugir les etiquetes i definicions de manual. El seu èxit es deu a una extraordinària capacitat per sumar amplíssims sectors socials i aconseguir el suport de les xarxes i entorns progressistes

La revàlida de Rousseff mostra que el partit continua tenint suports importants

Les decisions estratègiques satisfaran unes expectatives i en frustraran d'altres

més diversos. La revàlida de Dilma Rousseff mostra que continuen comptant amb el suport del sindicalisme, l'esquerra en un espectre molt ample, l'ecologisme amazonista, els ambients populars, el moviment indigenista, l'emergent altermundialisme, i una amplíssima base social reformista.

Els grans temes de debat durant la recent campanya electoral van mostrar la fortalesa del PT i de Rousseff, però també apunten els àmbits en què s'hauran de posicionar i escollir entre interessos contraposats. Inevitablement, les decisions estratègiques satisfaran unes expectatives i en frustraran d'altres. No podran acontentar tothom. Serà la prova del nou de la viabilitat d'aquesta nova esquerra. •

Solidaris

En vuit anys, 36 milions de brasilers han millorat socialment i 28 milions han sortit de la pobresa extrema. Una herència que ara ha de gestionar Dilma Rousseff

BRASILIA L'arribada al poder de Dilma Rousseff tanca un dels períodes més importants en la història del Brasil: la "revolució" de Luiz Inácio Lula da Silva.

Segons dades oficials, en els vuit anys de Govern de Lula prop de 36 milions de brasilers -dels 190 milions d'habitants que té el país- van ingressar a la classe mitjana. Alhora, més de 28 milions van deixar la pobresa extrema.

Durant les dues legislatures, les polítiques socials i els impulsos econòmics i fiscals donats a la producció van generar més de 14 milions d'ocupacions formals. Arran d'això, els brasilers van augmentar la seva fam pel crèdit i el sector bancari va registrar rècords consecutius d'augment del finançament. L'economia brasilera, beneficiada la major part del temps per un escenari extern favorable, va créixer

una mitjana anual de prop del 4%. Fins i tot durant la crisi global, al Brasil li va anar millor que a d'altres països.

Lula, a més, ha gaudit durant aquests anys d'una popularitat sense precedents. S'ha convertit en el mandatari més ben avaluat en la història de Brasil, amb més d'un 80 per cent d'aprovació i la població l'ha vist com un ferm impulsor de les polítiques socials. Però, a més d'això, el parlar proper a la població del líder del Partit dels Treballadors (PT) i el seu contacte directe i constant amb la gent van ajudar a mantenir el seu carisma entre el poble.

Però no van ser vuit anys tranquils. Malgrat que el país va sortir ben parat de la tempesta financera mundial, va veure en els darrers temps un creixement preocupant en la despesa pública i senyals

d'alerta tant en la inflació com en els comptes externs. Al front polític, en els seus inicis Lula es va haver d'enfrontar amb el descontentament d'amplis sectors de la seva base electoral: centrals sindicals van criticar l'augment irrisori del salari mínim en el 2003 i el funcionalisme va quedar insatisfet amb els canvis en el règim de previsió social. A més, l'exlíder sindical metal·lúrgic va haver d'enfrontar la desconfiança i el recel respecte al que seria el seu Govern poc després d'assumir les regnes del país.

Continuisme?

Tot i això, amb Lula, Brasil ha experimentat una de les etapes més fertils en desenvolupament social. Una feina que la seva successora i delfina, Dilma Rousseff, està disposada a continuar. Rousseff, economista de 63 anys i exguerrillera

marxista, no ho tindrà, però, gens fàcil.

Per a alguns experts és complicat que una figura del pes de Lula accepti amb placidesa un retirada palatina. A més molts analistes coincideixen a apuntar que Rousseff no gaudeix de la mateixa influència dins PT que Lula.

La primera presidenta dona del Brasil assumeix la direcció de l'Estat amb el repte de preservar la salut dels comptes públics i contenir la inflació que supera el 5%. Amb l'objectiu d'atendre aquestes demandes, els mercats esperen la pujada dels tipus d'interès, així com la retallada de la despesa pública. A més, Rousseff té com a prioritat contenir la inflació i eradicar la pobresa. Amb tot el seu programa serà continuïsta, però haurà de saber mantenir el rumb tota sola. • Agències/dB

REPTES D'UN A POTÈNCIA EMERGENT Dos dels reptes més que avui dia es planteja Brasil són els jocs Olímpics del 2016 i l'eradicació del narcotràfic i les faveles. Ambdós van lligats al desenvolupament econòmic i la lluita contra la pobresa. La cita

olímpica permetrà atreure els inversors internacionals i dotar el país d'infraestructures. La lluita contra les bandes que controlen les faveles, lligades a millors polítiques socials per als més desamparats, poden ajudar a refer els nuclis marginals. •